# SODBA SODIŠČA (veliki senat)

z dne 15. decembra 2009 *

V zadevi C-409/05,

zaradi tožbe zaradi neizpolnitve obveznosti na podlagi člena 226 ES, vložene 14. novembra 2005,

**Evropska komisija**, ki jo zastopajo C. Cattabriga, D. Triantafyllou, H. Støvlbæk in G. Wilms, zastopniki, z naslovom za vročanje v Luxembourgu,

tožeča stranka,

proti

**Helenski republiki**, ki jo zastopajo A. Samoni-Rantou, E.-M. Mamouna in K. Boskovits, zastopniki,

tožena stranka,

* Jezik postopka: grščina.

ob intervenciji

**Kraljevine Danske**, ki jo zastopa J. Bering Liisberg, zastopnik,

**Italijanske republike**, ki jo zastopa I. Braguglia, zastopnik, skupaj z G. De Bellisom, avvocato dello Stato, z naslovom za vročanje v Luxembourgu,

**Portugalske republike**, ki jo zastopajo C. Guerra Santos, L. Inez Fernandes in J. Gomes, zastopniki,

**Republike Finske**, ki jo zastopata J. Heliskoski in A. Guimaraes-Purokoski, zastopnika,

intervenientke,

SODIŠČE (veliki senat),

v sestavi V. Skouris, predsednik, A. Tizzano, J. N. Cunha Rodrigues, K. Lenaerts, E. Levits, predsedniki senatov, in C. Toader, predsednica senata, C. W. A. Timmermans, A. Borg Barthet (poročevalec), M. Ilešič, J. Malenovský in U. Lõhmus, sodniki,

generalni pravobranilec: D. Ruiz-Jarabo Colomer,
sodna tajnica: M. Ferreira, glavna administratorka,

na podlagi pisnega postopka in obravnave z dne 25. novembra 2008,

po predstavitvi sklepnih predlogov generalnega pravobranilca na obravnavi 10. februarja 2009

izreka naslednjo

**Sodbo**

1 Komisija Evropskih skupnosti s tožbo Sodišču predlaga, naj ugotovi, da Helenska republika s tem, da ni izračunala in izplačala lastnih sredstev, ki niso bila zbrana v obdobju od 1. januarja 1998 do 31. decembra 2002 in so povezana z uvozom vojaških sredstev, oproščenim plačila carin, in s tem, da ni plačala zamudnih obresti, povezanih z neizplačilom navedenih lastnih sredstev Komisiji, ni izpolnjevala obveznosti iz členov 2 in od 9 do 11 Uredbe Sveta (EGS, Euratom) št. 1552/89 z dne 29. maja 1989 o izvajanju Sklepa Sveta 88/376/EGS, Euratom o sistemu lastnih sredstev Skupnosti (UL L 155, str. 1), kakor je bila spremenjena z Uredbo Sveta (ES, Euratom) št. 1355/96 z dne 8. julija 1996 (UL L 175, str. 3, v nadaljevanju: Uredba št. 1552/89), do 31. maja 2000, po tem datumu pa ni izpolnjevala obveznosti iz istih členov Uredbe Sveta (ES, Euratom) št. 1150/2000 z dne 22. maja 2000 o izvajanju Sklepa št. 94/728/ES, Euratom o sistemu virov lastnih sredstev Skupnosti (UL L 130, str. 1).

## Pravni okvir

*Skupnostna ureditev*

2 Člen 2(1) sklepov Sveta z dne 24. junija 1988 o sistemu lastnih sredstev Skupnosti (88/376/EGS, Euratom) (UL L 185, str. 24) in z dne 31. oktobra 1994 o sistemu virov lastnih sredstev Skupnosti (94/728/ES, Euratom) (UL L 293, str. 9) določa:

„Lastna sredstva v proračunu Skupnosti sestavljajo prihodki iz naslednjih virov:

[…]

(b) carinskih dajatev po skupni carinski tarifi in drugih dajatev, ki jih določijo ali jih bodo določile institucije Skupnosti za trgovino z državami nečlanicami, ter carin na proizvode, ki spadajo v okvir Pogodbe o ustanovitvi Evropske skupnosti za premog in jeklo;

[…]“

3 Člen 20 Uredbe Sveta (EGS) št. 2913/92 z dne 12. oktobra 1992 o carinskem zakoniku Skupnosti (UL L 302, str. 1, v nadaljevanju: carinski zakonik Skupnosti) določa:

„1. Carinska tarifa Evropskih skupnosti je podlaga za dajatve, ki so pri nastanku carinskega dolga zakonsko predpisane.

[…]

3. Carinska tarifa Evropskih skupnosti vsebuje:

(a) kombinirano nomenklaturo blaga;

[…]

(c) stopnje in druge podlage za izračun, ki običajno veljajo za blago, zajeto v kombinirani nomenklaturi, in sicer za:

– carine […]

(d) preferencialne tarifne ukrepe iz sporazumov, ki jih je Skupnost sklenila z nekaterimi državami ali skupinami držav in ki predvidevajo podelitev preferencialne tarifne obravnave;

(e) preferencialne tarifne ukrepe, ki jih je Skupnost enostransko sprejela za nekatere države, skupine držav ali območja;

(f) avtonomne opustitvene ukrepe, ki predvidevajo zmanjšanje ali oprostitev uvoznih dajatev, ki se zaračunavajo za določeno blago;

(g) druge tarifne ukrepe, ki so predvideni po drugi zakonodaji Skupnosti.

[…]“

4 Člen 217(1) carinskega zakonika Skupnosti določa:

„Vsak znesek uvoznih ali izvoznih dajatev, ki je posledica carinskega dolga – v nadaljevanju ‚znesek dajatev‘ – morajo carinski organi, takoj potem, ko so jim na

voljo potrebni podatki, izračunati in vnesti v računovodske evidence ali kakšne druge ustrezne nosilce podatkov (vknjižba).

[…]“

5 V zvezi z dajanjem lastnih sredstev Skupnosti na voljo Komisiji je Svet Evropske unije sprejel Uredbo št. 1552/89, ki se je uporabljala v obdobju, zadevnem v obravnavani zadevi, do 30. maja 2000. To uredbo je 31. maja 2000 nadomestila Uredba št. 1150/2000, s katero se kodificira Uredba št. 1552/89, ne da bi se spreminjala njena vsebina.

6 Člen 2 Uredbe št. 1552/89 določa:

„1. Za uporabo te uredbe se pravica Skupnosti do lastnih sredstev iz člena 2(1)(a) in (b) Sklepa 88/376/EGS, Euratom določi takoj, ko so izpolnjeni pogoji za knjiženje pravice na račune in za obvestilo dolžnika, določeni v carinskih predpisih.

1a. Datum določitve pravice iz odstavka 1 je datum knjiženja v računovodske knjige, ki so določene v carinskih predpisih.

[…]“

7 Člen 9(1) te uredbe določa:

„Po postopku iz člena 10 vsaka država članica lastna sredstva knjiži v dobro računa, ki je v imenu Komisije odprt pri ministrstvu za finance ali organu, ki ga je ta določila.

Račun se vodi brezplačno.“

8 Člen 10(1) navedene uredbe določa:

„Ko se odšteje 10 % za stroške zbiranja v skladu s členom 2(3) Sklepa 88/376/EGS, Euratom, se lastna sredstva iz člena 2(1)(a) in (b) tega sklepa vknjižijo najkasneje prvi delovni dan po 19. dnevu drugega meseca, ki sledi mesecu, v katerem je bila določena pravica v skladu s členom 2.

[…]“

9 Člen 11 Uredbe št. 1552/89 določa:

„Za vsako zamudo pri knjiženju na račun iz člena 9(1) država članica plača obresti po obrestni meri, ki velja na denarnem trgu te države članice za kratkoročne javnofinančne

operacije na predpisani datum knjiženja, povečani za dve odstotni točki. Ta obrestna mera se poveča za 0,25 odstotne točke za vsak mesec zamude. Povečana obrestna mera velja za celotno obdobje zamude.“

10 Člen 22 Uredbe št. 1150/2000 določa:

„Uredba (EGS, Euratom) št. 1552/89 se razveljavi.

Sklicevanje na omenjeno uredbo se šteje za sklicevanje na to uredbo in se bere v skladu s korelacijsko tabelo iz dela A Priloge.“

11 Tako so – razen okoliščine, da se Uredba št. 1552/89 med drugim sklicuje na Sklep 88/376, Uredba št. 1150/2000 pa na Sklep 94/728 – členi 2 in od 9 do 11 teh uredb v bistvu enaki.

12 Stopnja 10 % iz člena 10(1) Uredbe št. 1150/2000 je bila povišana na 25 % s Sklepom Sveta z dne 29. septembra 2000 o sistemu virov lastnih sredstev Evropskih skupnosti (2000/597/ES, Euratom) (UL L 253, str. 42).

13 V točki 1 obrazložitve tega sklepa je navedeno:

„Evropski svet, ki se je sestal 24. in 25. marca 1999 v Berlinu, je med drugim sklenil, da mora biti sistem virov lastnih sredstev Skupnosti pravičen, pregleden, učinkovit, preprost in mora temeljiti na merilih, ki najbolje izražajo sposobnost prispevanja vsake posamezne države članice.“

14 V uvodni izjavi 5 Uredbe Sveta (ES) št. 150/2003 z dne 21. januarja 2003 o opustitvi uvoznih dajatev za nekatere vrste orožja in vojaško opremo (UL L 25, str. 1), sprejete na podlagi člena 26 ES, je navedeno:

„Da bi se upoštevalo varovanje vojaške tajnosti držav članic[,] je treba določiti posebne upravne postopke za dodeljevanje ugodnosti opustitve dajatev. Izjava pristojnega organa države članice, za katere sile so orožje ali vojaška oprema namenjeni, ki bi se lahko uporabila tudi kot carinska deklaracija, ki se zahteva v skladu s carinskim zakonikom, bi se štela za ustrezno zagotovilo, da so ti pogoji izpolnjeni. Izjava bi morala biti dana v obliki potrdila. Treba je določiti obliko, ki jo morajo imeti taka potrdila, in tudi dovoliti uporabo sistema za obdelavo podatkov za izjavo.“

15 Člen 1 te uredbe določa:

„Ta uredba določa pogoje za avtonomno opustitev uvoznih dajatev za nekatere vrste orožja in vojaško opremo, ki jo organi, pristojni za vojaško obrambo držav članic, uvozijo iz tretjih držav ali se uvozi v njihovem imenu.“

16 Člen 3(2) navedene uredbe določa:

„Ne glede na odstavek 1 se zaradi vojaške tajnosti potrdilo in uvoženo blago lahko predložita drugim organom, ki jih v ta namen imenuje uvozna država članica. V takih primerih pristojni organ, ki izda potrdilo, pošlje carinskim organom svoje države članice pred 31. januarjem in 31. julijem vsakega leta zbirno poročilo o takem uvozu. Poročilo zajema 6 mesečno obdobje pred mesecem, v katerem je treba predložiti poročilo. Vsebovati mora številko in datum izdaje potrdil, datum uvoza ter skupno vrednost in bruto težo izdelkov, uvoženih s potrdili."

17 Uredba št. 150/2003 se v skladu s svojim členom 8 uporablja od 1. januarja 2003.

**Predhodni postopek**

18 Komisija je s pisnim opominom z dne 17. oktobra 2003 proti Helenski republiki začela postopek zaradi kršitve in od nje zahtevala, da izračuna in izplača lastna sredstva, ki niso bila nakazana od 1. januarja 1998 do 31. decembra 2002 in se nanašajo na sporni uvoz vojaških sredstev, ter plača s tem povezane zamudne obresti.

19 Helenska republika je v odgovoru z dne 18. avgusta 2003 – ki pa je bil poslan 24. oktobra 2003 – v zvezi s postopkom zaradi neizpolnitve obveznosti zaradi istega dejanskega stanja, ki se je začel 21. decembra 2001, trdila, da ji člen 296(1)(b) ES dovoljuje, da uvoz vojaških sredstev oprosti plačila carin zaradi zaščite bistvenih interesov svoje varnosti.

20 Komisija je 18. oktobra 2004, potem ko se je seznanila s tem odgovorom, izdala obrazloženo mnenje, s katerim je to državo članico pozvala, naj v dveh mesecih od njegovega prejema sprejme ukrepe, ki so potrebni za uskladitev z njim. Navedena država članica je 18. februarja 2005 odgovorila, tako da je ponovila in pojasnila prejšnje navedbe.

21 Komisija se je ob upoštevanju informacij, ki jih je sporočila Helenska republika, odločila vložiti to tožbo.

22 Predsednik Sodišča je s sklepom z dne 13. septembra 2007 dovolil intervencijo Kraljevine Danske, Italijanske republike, Portugalske republike in Republike Finske v podporo predlogom Helenske republike.

**Tožba**

*Dopustnost*

23 Helenska republika uveljavlja, prvič, ugovor nedopustnosti, ker naj bi bila pri tožbi storjena kršitev procesnega prava, in sicer naj bi bilo izbrano napačno pravno sredstvo. Ta država članica pojasnjuje, da glede na to, da se je sklicevala na člen 296 ES, da ne bi plačala carin za sporni uvoz vojaških sredstev, ni pravilno, da je Komisija vložila to tožbo na podlagi člena 226 ES, temveč bi morala uporabiti posebni postopek, določen v členu 298, drugi odstavek, ES.

24 Vendar je treba ugotoviti, da čeprav Helenska republika ta ugovor nedopustnosti uveljavlja v svojem odgovoru na tožbo, pa ustrezno ugotovitev izrazi le v dupliki, tako da je treba v skladu s členom 42 Poslovnika Sodišča ta ugovor razglasiti za nedopusten, ker tožeča stranka ni imela možnosti, da bi ga izpodbijala.

25 Ne glede na navedbe v zvezi s Poslovnikom je treba poudariti, da Komisija želi, da se s to tožbo ugotovi neizpolnitev obveznosti iz členov 2 in od 9 do 11 uredb št. 1552/89 in št. 1150/2000. Člen 298 ES bi se lahko uporabil samo, če bi Komisija zatrjevala zlorabo pooblastil iz členov 296 ES in 297 ES.

26 Drugič, med obravnavo je zastopnik grške vlade uveljavljal ugovor nedopustnosti s tem, da je trdil, da tožba zaradi neizpolnitve obveznosti ne omogoča, da bi od Sodišča dobili odločbo, s katero bi bilo državi članici naloženo sprejetje določenih ukrepov.

27 Glede tega je treba poudariti, da je iz samega besedila tožbe Komisije razvidno, da je ta zgolj ugotovila zatrjevano neizpolnitev obveznosti, ne da bi Sodišču predlagala, naj zadevni državi članici naloži določene ukrepe.

28 Tožbo Komisije je treba zato razglasiti za dopustno.

*Utemeljenost*

Trditve strank

29 Komisija trdi, da se Helenska republika napačno opira na člen 296 ES, da ne bi plačala carin, saj njihovo obračunavanje ne ogroža bistvenih interesov varnosti te države članice.

30 Komisija najprej trdi, da ne dvomi o posebnem geografskem položaju Helenske republike, temveč o potrebi te države članice, da uvoz vojaških sredstev oprosti plačila carin zaradi zaščite bistvenih interesov svoje varnosti.

31 Komisija meni, da je treba ukrepe, s katerimi se uvedejo odstopanja ali izjeme, kakršen je zlasti člen 296 ES, razlagati ozko. Tako naj bi zadevna država članica, ki se sklicuje na uporabo tega člena, morala dokazati, da izpolnjuje vse pogoje iz te določbe, če namerava odstopati od člena 20 carinskega zakonika Skupnosti, ki temelji na členu 26 ES, in posledično od skupne carinske tarife, ki se uporablja za zadevni uvoz.

32 Komisija meni, da morajo grški organi predložiti konkreten in podroben dokaz, da obračunavanje zadevnih uvoznih carin v obravnavani zadevi ogroža bistvene interese varnosti te države članice.

33 Glede tega naj okrepitev vojaških sredstev oziroma njihova modernizacija in občutno zmanjšanje sredstev, namenjenih programu opremljanja, ne bi bili tak dokaz. Enako naj bi veljalo za sklicevanje na obseg izdatkov „za obrambo“, ki se ne nanaša na dokazane upoštevne podatke.

34 Komisija poudarja, da so trditve Helenske republike o nevarnosti razkrivanja informacij v zvezi z vojaško skrivnostjo v postopkih nadzora neutemeljene, prvič, ker lahko vsak po internetu dostopa do podrobnih informacij o, na primer, vrsti orožja, ki je bilo izvoženo v Helensko republiko, in, drugič, ker se ta postopek zaradi kršitve omejuje na samo načelo plačila carin. Komisija tudi pojasnjuje, da uporaba carinskega sistema Skupnosti vključuje poseg uslužbencev Skupnosti in nacionalnih uslužbencev, ki so pri obdelavi občutljivih podatkov zavezani k zaupnosti.

35 Komisija meni, da trditve, da je iz njene nedejavnosti po začetku postopka zaradi kršitve v zvezi z uvozom sredstev s tako civilno kot vojaško rabo proti Helenski republiki razvidno, da se je implicitno odločila, da se bo vzdržala nadaljnjih dejanj v zvezi z zadevno kršitvijo v tej zadevi, ni mogoče sprejeti. Ta država članica naj se namreč ne bi mogla sklicevati na kršitev načela varstva pravno utemeljenih pričakovanj, ker je menila, da ta nedejavnost pomeni, da je Komisija dovolila zadevno oprostitev v tej zadevi, saj sta postopka, kljub velikim podobnostim, različna in ima Komisija pri tožbi zaradi neizpolnitve obveznosti široko diskrecijsko pravico.

36 Komisija dodaja, da Uredba št. 150/2003 temelji neposredno na členu 26 ES o uvedbi carin, ne pa na členu 296 ES, ki niti v okviru novih predpisov ne more biti podlaga za zadevno oprostitev.

37 Neobračunavanje zadevnih carin po mnenju Komisije pomeni neenakost med državami članicami glede njihovih prispevkov v proračun Skupnosti. Iz tega neobračunavanja naj bi bilo razvidno, da ta država članica ne izpolnjuje svojih obveznosti solidarnega sofinanciranja tega proračuna.

38 Nazadnje Komisija meni, da povračilo carin državam članicam, ki so pravilno uporabljale skupno carinsko tarifo, ne more odpraviti neenake proračunske obravnave, ki so jo utrpele. Komisija naj namreč kot varuhinja pogodb ne bi smela spregledati take kršitve zakonodaje Skupnosti v škodo proračuna Skupnosti.

39 Helenska republika meni, da je iz samega besedila člena 296(1)(b) ES razvidno, da se je s Pogodbo nameravala državam članicam priznati široka diskrecijska pravica glede ukrepov, ki jih sprejemajo za zaščito bistvenih interesov svoje varnosti in so povezani s proizvodi, za katere se uporabljajo določbe navedenega člena. Tako naj bi člen 296(1)(b) ES državam članicam omogočal odstopanje od člena 26 ES in carinskega zakonika Skupnosti ob uvozu opreme za izključno vojaške namene, če je cilj tega uvoza zaščita bistvenih interesov varnosti zadevne države članice ob upoštevanju njenega posebnega položaja.

40 Tako se Helenska republika za neobračunavanje carin za uvoz vojaških sredstev v zadevnem obdobju sklicuje na uporabo izjem, predvidenih v členu 296(1)(a) in (b) ES, saj naj bi uporaba carinske zakonodaje Skupnosti za njen uvoz ogrozila bistvene interese njene varnosti.

41 Helenska republika meni, da vprašanje obstoja carinske kršitve pred začetkom veljavnosti Uredbe št. 150/2003 ni bilo dokončno rešeno. Poleg tega je nastanek finančnega dolga po mnenju te države članice odvisen od nastanka ustreznega carinskega dolga Skupnosti.

42 Helenska republika trdi, da plačilo carin pri uvozu vojaške opreme nima zgolj znatnega vpliva na nacionalni program oboroževanja, temveč ima tudi neposredne posledice za njene obrambne zmogljivosti, s čimer neposredno ogroža zaščito bistvenih interesov njene varnosti v smislu člena 296 ES.

43 Helenska republika meni, da ima široko diskrecijsko pravico pri izbiri ukrepov, ki so potrebni za zaščito bistvenih interesov njene varnosti. Glede tega dejstvo, da Uredba št. 150/2003 upošteva bistvene interese varnosti držav članic s tem, da od 1. januarja 2003 določa opustitev carin pri uvozu vojaške opreme, ne vpliva na možnost uporabe člena 296 ES, če države članice izpolnjujejo pogoje, ki jih določa ta člen.

44 Glede tega Helenska republika tudi meni, da je zakonodajalec Skupnosti s sprejetjem Uredbe št. 150/2003 potrdil nujnost upoštevanja interesov varnosti držav članic in

njihovo pravico, da se sklicujejo na zaupnost, kadar je potrebno, in to s posebnimi upravnimi postopki v okviru sistema opustitve carin.

45 Helenska republika meni, da je Komisiji dala toliko informacij, kolikor ji jih je bilo mogoče dati, saj naj bi dodatne informacije škodovale bistvenim interesom njene varnosti, in da je iz sporočenih informacij jasno razvidno, da bi plačilo carin vplivalo na njeno obrambno zmogljivost na primer z zmanjšanjem programa za oskrbovanje in vzdrževanje zračnih sil skupaj s posebej visokimi stroški prestrezanj.

46 Poleg tega Helenska republika meni, da je nemogoče natančno izračunati carine, ki naj bi jih bilo treba plačati, ne da bi se sporočile tudi informacije o vrsti uvoženih sredstev, saj so te tudi podlaga izračuna za carinsko nomenklaturo.

Presoja Sodišča

47 Carinski zakonik Skupnosti določa obračunavanje carin za uvoz blaga za vojaško rabo s poreklom iz tretjih držav, kakršno je zadevno blago. Nobena določba carinskih predpisov Skupnosti ni za obdobje spornega uvoza, in sicer od 1. januarja 1998 do 31. decembra 2002, določila posebne oprostitve plačila carin za uvoz te vrste blaga. Zato v tem obdobju tudi ni obstajala izrecna oprostitev od obveznosti izplačila dajatev pristojnim organom, po potrebi skupaj z zamudnimi obrestmi.

48 Poleg tega je iz sprejetja Uredbe št. 150/2003, ki določa opustitev carin za nekatere vrste orožja in vojaško opremo od 1. januarja 2003, mogoče sklepati, da je zakonodajalec Skupnosti izhajal iz predpostavke, da je pred tem datumom obstajala obveznost plačila navedenih dajatev.

49 Helenska republika ni nikoli zanikala obstoja spornega uvoza v obravnavanem obdobju. Helenska republika zgolj izpodbija pravico Skupnosti do zadevnih lastnih sredstev s tem, da na podlagi člena 296 ES utemeljuje, da bi obveznost plačila carin za oborožitvena sredstva, uvožena iz tretjih držav, resno ogrozila bistvene interese njene varnosti.

50 Čeprav države članice v skladu z ustaljeno sodno prakso Sodišča sprejmejo primerne ukrepe za zagotovitev svoje notranje in zunanje varnosti, pa vseeno ne velja, da taki ukrepi nikakor ne spadajo na področje uporabe prava Skupnosti (glej sodbi z dne 26. oktobra 1999 v zadevi Sirdar, C-273/97, Recueil, str. I-7403, točka 15, in z dne 11. januarja 2000 v zadevi Kreil, C-285/98, Recueil, str. I-69, točka 15). Kot je Sodišče že ugotovilo, Pogodba namreč določa izrecna odstopanja, ki se lahko uporabijo zaradi javne varnosti, zgolj v členih 30 ES, 39 ES, 46 ES, 58 ES, 64 ES, 296 ES in 297 ES, ki se nanašajo na izjemne in jasno določene primere. Iz teh členov ni mogoče sklepati, da Pogodba vsebuje splošno odstopanje, ki vse ukrepe, sprejete zaradi javne varnosti, izključuje s področja uporabe prava Skupnosti. Priznavanje obstoja take izjeme, ne glede na posebne pogoje, ki jih določa Pogodba, lahko ogrozi zavezujočnost prava Skupnosti in njegovo enotno uporabo (glej sodbo z dne 11. marca 2003 v zadevi Dory, C-186/01, Recueil, str. I-2479, točka 31 in navedena sodna praksa).

51 Poleg tega je treba odstopanja iz členov 296 ES in 297 ES, kot je razvidno iz ustaljene sodne prakse v zvezi z odstopanji od temeljnih svoboščin (glej med drugim sodbe z dne 31. januarja 2006 v zadevi Komisija proti Španiji, C-503/03, ZOdl., str. I-1097, točka 45; z dne 18. julija 2007 v zadevi Komisija proti Nemčiji, C-490/04, ZOdl., str. I-6095, točka 86, in z dne 11. septembra 2008 v zadevi Komisija proti Nemčiji, C-141/07, ZOdl., str. I-6935, točka 50), razlagati ozko.

52 Glede, natančneje, člena 296 ES je treba poudariti, da čeprav se sklicuje na ukrepe, za katere lahko država članica meni, da so potrebni za zaščito bistvenih interesov njene varnosti, oziroma na informacije, za katere država članica meni, da bi bilo njihovo razkritje v nasprotju z njenimi interesi, ga vseeno ni mogoče razlagati tako, da državam članicam priznava pravico do odstopanja od določb Pogodbe že zgolj s sklicevanjem na navedene interese.

53 Poleg tega je Sodišče na področju davka na dodano vrednost v sodbi z dne 16. septembra 1999 v zadevi Komisija proti Španiji (C-414/97, Recueil, str. I-5585) ugotovilo zadevno neizpolnitev obveznosti, ker Kraljevina Španija ni dokazala, da je s španskim zakonom določena oprostitev navedenega davka za uvoz in nabave orožja, streliva in sredstev za izključno vojaško rabo na podlagi člena 296(1)(b) ES utemeljena s potrebo po zaščiti bistvenih interesov varnosti te države članice.

54 Država članica, ki se sklicuje na ugodnost iz člena 296 ES, mora zato dokazati, da je treba uporabiti odstopanje, predvideno v tem členu, da bi se zaščitili bistveni interesi njene varnosti.

55 Ob upoštevanju navedenega ni mogoče sprejeti, da se država članica sklicuje na podražitev oborožitvenih sredstev zaradi carinjenja uvoza takih sredstev s poreklom iz

tretjih držav, da bi se s tem poskusila na škodo drugih držav članic – ki same obračunavajo in plačujejo carine za tak uvoz – izogniti obveznostim, ki izhajajo iz finančne solidarnosti glede financiranja proračuna Skupnosti.

56 Glede trditve, da carinski postopki Skupnosti ne morejo zagotoviti varnosti Helenske republike ob upoštevanju zahtev po zaupnosti iz sporazumov, sklenjenih z državami izvoznicami, je treba poudariti – kot upravičeno meni Komisija – da uporaba carinskega sistema Skupnosti vključuje poseg uslužbencev Skupnosti in nacionalnih uslužbencev, ki so po potrebi zavezani k zaupnosti pri obdelavi občutljivih podatkov, s čimer je mogoče zaščititi bistvene interese varnosti držav članic.

57 Poleg tega izjave, ki jih morajo države članice periodično izpolnjevati in pošiljati Komisiji, niso tako natančne, da bi lahko škodovale interesom navedenih držav tako glede varnosti kot zaupnosti.

58 V teh okoliščinah in v skladu s členom 10 ES o obveznosti držav članic, da Komisiji olajšujejo izpolnjevanje naloge nadzora nad spoštovanjem Pogodbe, morajo države članice tej instituciji dati na voljo dokumente, potrebne za preverjanje pravilnosti prenosa lastnih sredstev Skupnosti. Vendar ta obveznost ne preprečuje – kot je poudaril generalni pravobranilec v točki 168 sklepnih predlogov – možnosti držav članic, da

poslano informacijo v posameznih primerih in izjemoma na podlagi člena 296 ES bodisi omejijo na nekatere dele dokumenta bodisi jo v celoti zadržijo.

59 Glede na navedeno Helenska republika ni dokazala, da so izpolnjeni pogoji za uporabo člena 296 ES.

60 Končno je treba glede trditev Helenske republike, s katerimi je poskušala dokazati, da bi zaradi dejstva, da Komisija dolgo ni ukrepala, in zaradi sprejetja Uredbe št. 150/2003 lahko pravno utemeljeno menila, da Komisija ne bo vložila te tožbe, ker naj bi tiho sprejela odstopanje na tem področju, spomniti, da Komisija v nobeni fazi postopka ni opustila svojega načelnega stališča.

61 Komisija je namreč v svoji izjavi, podani med pogajanji v zvezi z Uredbo št. 150/2003, izrazila odločno voljo, da se ne bo odpovedala obračunavanju carin, ki bi jih bilo treba plačati za obdobja pred začetkom veljavnosti te uredbe, in si pridržala pravico, da v zvezi s tem sprejme ustrezne pobude.

62 Iz zgoraj navedenega je razvidno, da Helenska republika s tem, da ni izračunala in Komisiji izplačala lastnih sredstev, ki niso bila zbrana v obdobju od 1. januarja 1998 do 31. decembra 2002 in so povezana z uvozom vojaških sredstev, oproščenim plačila carin, in s tem, da ni plačala zamudnih obresti, povezanih z neizplačilom navedenih lastnih sredstev Komisiji, ni izpolnjevala obveznosti iz členov 2 in od 9 do 11 Uredbe št. 1552/89 do 31. maja 2000, po tem datumu pa ni izpolnjevala obveznosti iz istih členov Uredbe št. 1150/2000.

**Stroški**

63 V skladu s členom 69(2) Poslovnika se neuspeli stranki naloži plačilo stroškov, če so bili ti priglašeni. Ker je Komisija predlagala, naj se Helenski republiki naloži plačilo stroškov, in ker ta s predlogi ni uspela, se ji naloži plačilo stroškov.

64 V skladu s členom 69(4), prvi pododstavek, Poslovnika Kraljevina Danska, Italijanska republika, Portugalska republika in Republika Finska, ki so se kot intervenientke udeležile postopka, nosijo svoje stroške.

Iz teh razlogov je Sodišče (veliki senat) razsodilo:

1. **Helenska republika s tem, da ni izračunala in Komisiji Evropskih skupnosti izplačala lastnih sredstev, ki niso bila zbrana v obdobju od 1. januarja 1998 do 31. decembra 2002 in so povezana z uvozom vojaških sredstev, oproščenim plačila carin, in s tem, da ni plačala zamudnih obresti, povezanih z neizplačilom navedenih lastnih sredstev Komisiji, ni izpolnjevala obveznosti iz členov 2 in od 9 do 11 Uredbe Sveta (EGS, Euratom) št. 1552/89 z dne 29. maja 1989 o izvajanju Sklepa Sveta 88/376/EGS, Euratom o sistemu lastnih sredstev Skupnosti, kakor je bila spremenjena z Uredbo Sveta (ES, Euratom) št. 1355/96 z dne 8. julija 1996, do 31. maja 2000, po tem datumu pa ni izpolnjevala obveznosti iz istih členov Uredbe Sveta (ES, Euratom) št. 1150/2000 z dne 22. maja 2000 o izvajanju Sklepa št. 94/728/ES, Euratom o sistemu virov lastnih sredstev Skupnosti.**

**2. Helenski republiki se naloži plačilo stroškov.**

**3. Kraljevina Danska, Italijanska republika, Portugalska republika in Republika Finska nosijo svoje stroške.**

Podpisi